

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25286/2024
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА, са пребивалиштем у ..., чији је пуномоћник Раде Бабовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1194/23 од 18.09.2024. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1194/23 од 18.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1194/23 од 18.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1194/23 од 18.09.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 1290/22 од 27.12.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да у састав заоставштине пок. ВВ, бив. из ... улази $\frac{1}{2}$ ванкњижног права својине на породичној стамбеној згради која се налази у Београду, ..., у улици ... број .. и пратећем објекту, све на кат.парц. .. уписано у ЛН .. КО ... и обавезана тужилца да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка, исплати 70.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да у састав заоставштине пок. ВВ, бив. из ... (оца тужиље и супруга тужене) по основу стицања у браку са туженом, улази $\frac{1}{2}$ ванкњижног права својине на породичној стамбеној згради која се налази у Београду, ..., у улици ... број .. и пратећем објекту, све на кат.парц. .. уписано у ЛН .. КО Према датим разлозима, тужиља применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП није доказала да су непокретности које су изграђене на кат.парц. ..., која је у својини тужене по основу наслеђивања иза пок. ГГ (оца тужене), стечене заједничким средствима у браку оца тужиље и тужене, јер није предложила извођење доказа на околност висине зарада коју су остваривали њени родитељи у време изградње објеката, доказе о средствима која су улагана у њихову изградњу, доказе на околност висине доприноса сваког од њих како у новцу тако и у раду, ангажовању радне снаге, старању о деци идр, као и доказе на околност вредности објекта у време зидања вештачењем од стране вештака грађевинске струке и актуара на околност утврђивања удела сваког од брачних другова у стицању објеката.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијом се указује на битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред првостепеним судом и оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је Врховни суд применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.04.2022. године. Вредност предмета спора је 32.000 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић